



Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 11(130)

2020.gada 1.novembris – 29.novembris

GANASLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bikše

*“Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, jūdam visupirms un arī grieķim. Jo tajā atklājas Dieva taisnība no ticības uz ticību, kā rakstīts: no ticības taisnais dzīvos.”
/Rom. 1:16-17/*

Ticības atjaunošanas svētkos varam dzirdēt Pāvila ticības pārliedību: “Es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ.” Tā ir brīnišķīga spēcīga pārliedība un dzīva ticība uz Kungu Jēzu.

Pāvils raksta Romas draudzei, kuri dzīvoja tā laika pasaules stiprākajā valstī Romā. Cēzars sevi pasludināja par dievu, kuru jāpielūdz un ja kāds viņu negodāja, kā dievu un nepielūdzta, tad bija ienaidā. Tieši tur Pāvils droši raksta: “Es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ, tas ir Dievs spēks.” Kāda uzdrošināšanās tā laika sabiedrībā teikt: “es ticu un sekoju Jēzum Kristum. Viņš ir vienīgais Kungs un mans Glābējs”

Vai tas nav tas pats ticības ceļš, kas ejams arī mums šodien? Tik daudz spēki un varas ir mums apkārt, kas pieprasa savu godu un kalpošanu, kur Jēzus Kristus un Dieva vārds neiederas.

Mēs dzīvojam pēdējās dienās, kad ir iestājušies *“grūti laiki, jo cilvēki būs patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, neganti, cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labā nīdēji, nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu, izrādīdami ārēju svētbiļību, bet tās spēku noliegdami”* /2.Tim. 3:1-5/

Pāvila rakstītais Timotejam ir precīza bilde laikam, kurā mēs dzīvojam. Cilvēki mīl sevi vairāk nekā Dievu un, ja pat izrāda ārēju godbiļību, iekšēji nav mainījušies. Apustulis Jānis raksta: *“Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības”* /1. Jāņa 2:15/

Lielākais spēks, kas katru cilvēku ir paverdzinājis ir grēka spēks. Jā neglābjami miruši Dievam mēs esam grēka dēļ. Kā lai tiek ārā no pasaules un grēka spēka? Vai maz tas ir iespējams?

Pāvils bija piedzīvojis Dieva spēku, kas ir Kristus evaņģēlijs. Viņš piedzīvoja nepelnītu sastapšanos ar Jēzu Kristu, kas mainīja visu viņa dzīvi. Evaņģēlija vēsts tik vienkārša par Jēzu Kristu krustā sisto.

Kāds varētu teikt, kas tur īpašs? Kā tas var mainīt manu dzīvi? Pāvils, kurš bija naida, dusmu pilns, kas vajāja draudzi piedzīvoja Dieva mīlestības spēku Jēzū Kristū. Pāvils atgādina, ka ir daudz liekāks spēks, kas stāv pāri visam. Tas ir Kristus evaņģēlijs. Spēks, kas ir Dieva mīlestība, žēlastība un piedošana Jēzū Kristū. “Jūs, bērniņi, esat no Dieva un esat viņus uzvarējuši, jo lielāks ir Tas, kas jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē.”

Tā ir evaņģēlija sirds jeb būtība – attaisnošana ticībā vienīgi uz Dieva žēlastību, kas mums dāvāta Kristus nopelna dēļ. Jēzus Kristus, mūsu Dievs un Kungs, ir miris mūsu pārkāpumu dēļ un

augšamcēlies mūsu attaisnošanai. Tā kā tam jātic un tas citādi ne ar kādu darbu, bauslību vai nopelniem nav iegūstams vai satverams, tad ir skaidrs, un tas ir droši, ka mūs attaisno vienīgi tāda ticība, par kādu runā Sv. Pāvils vēstulē romiešiem: *“.. mēs spriežam, ka cilvēks tiek attaisnots ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem.”*

Jēzus Kristus Dieva Dēls *“pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei!”*, lai tā tevi un mani atpirktu no grēka. Ikviens cilvēks ir neglābjami samaitāts, grēcīgs un nostājies pret Dieva patiesību to nemitīgi deformē, tas ievaino cilvēku dvēseli. Tieši tur Dievs ir klātešos un tuvs, lai atjaunotu un dziedētu, to kas defromēts.

Tas atnesa patiesu mieru. Lasi to Romiešu vēstulē 5:1! Kas reiz bija savā dzīvē pazudis grēkā, nu bija atrasts. Pāvils varēja teikt - es nekaunos Jēzu, jo Viņš ir mani atradis un atgriezis patiesā dzīvē.

Mārtiņam Luteram lasot Bībeli (Dieva vārdu), Kungs Kristus viņu sastapa ar to pašu evaņģēliju, kas ir Dieva spēks. Tā sastapa, ka Lutera ar prieku un droši varēja teikt: “Es, Mārtiņš Lutera, nekaunos Kristus evaņģēliju un te es stāvu un citādi nevaru”.

Dievs caur saviem izredzētajiem ļaudīm pastāvīgi atjauno savu baznīcu. Mēs pateicamies Dievam par Viņa darbu un žēlastību pie Mārtiņa Lutera caur kuru atkal varēja skanēt Dieva vārds. Vienkārš vīrs, bet kuru Dievs uzrunāja caur savu Vārdu. Ticībā saņemt un satvert glābšanu Jēzū Kristū.

Luters raksta: “Viņš ir sagādājis gandarījumu. Viņš ir vienīgais taisnais un mans aizstāvis. Viņš ir miris manis dēļ, savu taisnību darījis par manu, un manu grēku - par savu; un, ja Viņš manu grēku ir darījis par savu, tad man tā vairs nav un es esmu brīvs”

Un to mēs varam uzņemt un glabāt vienīgi labā un mīlošā sirdī. Pāvils skarbi izsakās par cilvēkiem, kas pie Dieva grib nākt bez Kristus, it kā pietiktu ar to, ka ir ticējuši, tad attaisnošanas žēlastību vienreiz saņēmuši un Viņš tiem nav vajadzīgs. Pestīšanas un ticības dāvana nav vienreizējs notikums, bet gan nebiedzams process.

Sirds, kas piedzīvojusi Dieva žēlastību un mīlestību Jēzū Kristū, to vairs nevar paturēt pie sevis, tā nevar vairs neko citu teikt, kā vienīgi: “es (tavs vārds _____) nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam”

PAR DIEVKALPOJUMU

Sagatavoja evaņģēlists Artūrs Dimitrijevs

Dievkalpojuma daļa – Lielā draudzes lūgšana

Līdzīgi bērnu dabiskajai vēlmei redzēt savus vecākus un sarunāties ar tiem, tā arī sarunai jeb lūgšanai un garīgai sadraudzībai ar Dievu vajadzētu būt kristieša iekšējai nepieciešamībai. Kronštates Jāņa vārdiem runājot, “lūgšana ir zelta pavediens, kas cilvēku – kristieti – piedzīvotāju un viesi uz zemes, savieno ar garīgo pasauli, kuras pilsonis viņš patiesībā ir, un visvairāk ar Dievu – dzīvības avotu.” Sarunājoties savā starpā mēs varam daudz labāk iepazīt viens otru. Tāpat arī caur lūgšanu mēs veidojam savas attiecības ar Dievu, kas ir visa Radītājs un Uzturētājs. Kā teicis kāds priesteris – caur lūgšanu veidojas uzticība, bet uzticība ir ceļš uz ticību! Dievkalpojumā mēs nākam Dieva priekšā lielajā draudzes lūgšanā, uzticot Viņam visus savus lūgumus, pateicības un aizlūgšanas. Un mēs ticam, ka Dievs uzklausa katru mūsu lūgšanu, un atbild uz tām pēc sava labā prāta.

Roberts Feldmanis norāda, ka „lūgšanas daļa ir Dieva vārda izskaidrojuma tālākais turpinājums”. Dieva vārdā ir teikts: *„Viņi vienprātīgi lūdza Dievu [...] vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni..”* (Apd. 4:24,31) Kad mēs paceļam sirdi, dvēseli un garu uz augšu visā sirds patiesīgumā, tās ir tās durvis pa kurām Svētais Gars ienāk. Feldmanis ir teicis, ka „ticīga cilvēka lūgšana ir debesu kāpnes - pa tām lūgšana uzkāpj pie Dieva un žēlastība

nokāpj. Lūgšana ir ierocis un spēks.”

Draudzes lūgšana ir spēks, kas lielā mērā virza visu kristīgo draudzi viņas dzīvē. Ja mēs nevarētu Dievu lūgt, tad mēs būtu kā nodzisuši. Lūgšana ir bijusi un ir joprojām svarīga dievkalpojuma sastāvdaļa jau no pašiem sākumiem. Draudzes lielā lūgšana ir īpašs lūgšanas veids. To gan visbiežāk saka mācītājs, bet tā ir domāta tā, ka visa draudze lūdz kopā. Šīs lūgšanas saknes iet atpakaļ līdz pat apustuļiem. Kad viņi sapulcējās kopā, un uzklauzīja kā pasaules spēki pretojas Dieva vārda izplatībai, tad tie visi vienprātīgi lūdza Dievu. Tā ir bijusi liela kopīga lūgšana, kad liels pulks paceļ savu balsi un sirdi uz Dievu. Tādēļ draudzes lielā lūgšana vēl joprojām ir svarīga un nepieciešama dievkalpojuma sastāvdaļa.

Roberts Feldmanis grāmatā „Evaņģēliski luteriskā baznīca un dievkalpojums” par šīs lūgšanas saturu saka šādi: „mēs vispirms pievēršamies nupat apcerētajam Dieva vārdam un to, kas attiecas uz šo vārdu, nesam Viņa priekšā. Mēs piegriezāmsies tam, ko Dieva vārds uz mums ir runājis, mēs uz to reaģējam. Bez tam šinī lūgšanā ir ietvertas nemainīgas atkārtotas daļas, kas aptver kristīgo draudzi visā viņas kopumā un kristīgo draudzi vietējā zemē un vietējā draudzē. – Lūgumus, lai tiktu darīts zināms Dieva vārds un Viņa patiesība tiem, kas to vēl nepazīst, lūgšana par tiem, kas šo patiesību nes un izpauž. Par zemi un tautu, kur mēs dzīvojam, par tās garīgo un laicīgo labklājību. Tad šī lūgšana pievēršas draudzes locekļu grūtumiem un vajadzībām, aizlūgšanas par sevi vai par tuviniekiem. Visa lūgšana noslēdzas ar to, ka mēs lūkojamies pretī mūžības lietām, un lai mēs būtu tām sagatavoti. Mūžīgā dzīvē, debesu valstībā visā tās godībā.”

Mums priekšā ir laiks līdz Baznīcas gada noslēgumam - Mūžības svētdienai, un jaunā Baznīcas gada sākumam Adventa 1. svētdienā. Šajā laikā, kad mainīgajā pasaulē šķietami nav daudz lietu, kam uzticēties, paliksim paši uzticīgi Dievam caur lūgšanu. Lūgsim Dievu, kad esam mājās! Lūgsim Dievu, kad esam baznīcā! Lūgsim Dievu no visas sirds! Lūgsim Dievu par tiem, kuriem ir smagi! Lūgsim Dievu, lai Viņš ir mums žēlīgs un dāvā mums Savu patvērumu!

PĀRDOMĀM

Reiz mācītājam vaicāja:

– Ko nozīmē reformācija?

Mācītājs nesteidzīgi apsēdināja jautātāju krēslā un brīdi klusēja. Paņēma balonu, piepūta to, novietoja uz galda un sāka stāstīt.

– Reiz Dievs formēja, tas ir, radīja pasauli. Dievs redzēja visu, ko bija darījis, un, redzi, tas bija ļoti labi! It visā bija Dieva elpa – dzīvība. – Mācītājs uz brīdi apstājās un nepārprotami lika raudzīties uz piepūsto gaisa balonu, kurš atradās galda vidū.

– Dievs formēja pasauli.

– Tik tālu es saprotu. – Sacīja sarunu biedrs. Un mācītājs turpināja.

– Tad pasaulē ienāca grēks, cilvēks atraidīja Radītāju, jo pats gribēja būt dievs. Noliecis savu Radītāju, cilvēks atstūma dzīvību. – Te pēkšņi mācītājs ar adatu pārdūra skaisto un apaļo balonu! – Bam!!! – Nu uz galda gulēja tikai ģerpatīņa.

– Deformācija! – Iesaucās sarunu biedrs.

– Tieši tā! – Piekrītoši pamāja ar galvu mācītājs. – Deformācija. To, ko Dievs bija formējis, nu ir deformējies. Viss, kas balonam ir, nu guļ uz galda. Tikai pietrūkst gaisa. Tāpat ir ar pasauli. Ap mums, joprojām viss ir tā, kā Dievs to radīja, tikai pietrūkst Viņa elpas. Pietrūkst Dzīvības. Atraidot Dievu, mēs atraidām Dzīvību. – Sarunu biedrs nebilda ne vārda. Klusēja arī mācītājs. Viņi abi raudzījās uz balonu. Tad mācītājs atvēra Svētos Rakstus un nolasīja vienu pantu:

– Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība.

– Formācija. Deformācija. Formācija. Deformācija. – Klusi skaitīja mācītāja sarunu biedrs. – Formācija. Deformācija. Formācija. Deformācija. – Viņš turpināja. – Es sapratu. Caur Kristu, ar

Kristu un Kristū Dievs atkal atgriezta pasauli pie tā, kādu to bija radījis pirms grēkā krišanas. – Sarunu biedrs sajūsmā par atklāsmi iesaucās!

– Reformācija. Reformācija ir atgriešanās pie tā, ko Dievs Formēja un grēks Deformēja. – Sarunu biedrs aplūsa. Brīdi pagaidījis mācītājs sacīja:

– Katru dienu mums ir jāatgriežas pie Dieva Tēva, kas mūs radījis un devis dzīvību. Ik dienu ir jāatgriežas pie Dieva Dēla, caur kuru viss ir radīts. Dienu no dienas ir jāatgriežas pie Svētā Gara, Kunga un Dzīvudārītāja. To nozīmē Reformācija. Atgriešanās pie vienas, svētas, katoliskas un apustuliskas Baznīcas. Atgriešanās pie dzīvības.

Avots: Romans Kurpnieks vietnē www.facebook.com

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 1.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	22. svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 5.novembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 8.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	23. svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 12.novembris	18 ⁰⁰	Padomes sēde	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 15.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	24. svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Trešdiena 18.novembris	12 ⁰⁰	Svētbrīdis	Latvijas neatkarības proklamēšanas diena
Ceturtdiena 19.novembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 22.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Mūžības svētdiena
Ceturtdiena 26.novembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 29.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa 1.svētdiena

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 17⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti un pārējos ziedojumus lūdzam pārskaitīt uz draudzes bankas kontu:

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844

„Draudzes Vēstis” lasi arī draudzes mājaslapā: www.cesvainesdraudze.lv

Un seko līdzi draudzes facebook lapai: facebook.com/cesvainesdraudze